

Վահան Տերյան

Այս գիշեր նորից լալիս էր քամին

Այս գիշեր նորից լալիս էր քամին
Իմ դռան առաջ, իմ պատերի տակ
Միրտըս լցված էր կարոտով հստակ,
Անուշ ցավով ու երգերով իմ հին:

Մի գարնան հեքիաթ, քո վրա հյուսված,
Հնչում էր դարձյալ իմ դյութված սրտում,
Եվ լուսեղեն էր գիշերըս արթուն,
Եվ սիրտըս տխուր սիրով էր լցված:

Չէի տրտնջում, որ անցել ես դու,
Անհայտացել ես օրերում մեռած,
Որ չըկաս արդեն, դարձել ես երագ,
Անդարձ ու անհաս, հեռո՛ւ և հեռո՛ւ...